

άντεροσυκωτοπλέμονα τά, άμάρτ. άντεροσυκωτοφλέμονα Σϋρ. άδερουσυκωτοφλέμονα Πάρ.

Έκ τών ούς. *άντερο, συκώτια και πλεμόνια.*

Έντερα μετά του ήπατος και τών πνευμόνων ένθ' άν.: Φρ. Που νά 'δη ό διάολος μέσ' 'ς τά άδερουσυκωτοφλέμονά σου! (άρά) Πάρ.

άντεροσφάχτης ό, ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,164.

Έκ τών ούς. *άντερο και σφάχτης.*

Πόνος δριμύς τών έντέρων (ώς σφάζων τρόπον τινά τά έντερα) ένθ' άν. Συνών. *στρόφος, σφάχτης.*

άντεροσφίχτης ό, Θράκ. Κύπρ. Μακεδ. (Κοζ.) — Λεξ. Δημητρ. άδερουσφίχτης Πελοπν. (Μάν.) άδιρουσφίχτ'ς Λέσβ. (Συκαμ.) Σάμ.

Έκ τών ούς. *άντερο και σφίχτης.*

Ζώνη της κοιλίας ανθρώπων, ένιαχού δέ και ζώων.

άντερούδι τό, Κύπρ.

Έκ του ούς. *άντερο και της ύποκορ. καταλ. -ούδι.*

Άντεράκι, ό ίδ.: Τό μωρόν πονει τ' άντερούδι του.

άντερούλλα ή, άμάρτ. άδερούλλα Κύθηρ. Πάρ. Πελοπν. (Μάν. κ. ά.)

Έκ του ούς. *άντερο και της παραγωγικής καταλ. -ούλλα* άνευ σημ. ύποκοριστικής.

Έντερον ένθ' άν.: Αϊνιγμ.

Τρανώ την άδερούλλα μου | και σκούζ' ή Θεωρούλλα μου (τό σχοινίον και ό κώδων του ναού) Μάν. κ. ά. Πβ. άντερούλλακας.

άντερούλλακας ό, άμάρτ. άδερούλλακας Πελοπν. (Μάν.)

Μεγεθ. του ούς. *άντερούλλα* διά της παραγωγικής καταλ. -ακας.

Μέγα έντερον: Αϊνιγμ.

Τρανώ τον άδερούλλακα | και σκούζ' ό Θεωρούλλακας (τό σχοινίον και ό κώδων του ναού).

Πβ. *άντερούλλα.*

άντερούλλι τό, άμάρτ. άδερούλλι Κρήτ.

Υποκορ. του ούς. *άντερο* διά της παραγωγικής καταλ. -ούλλι.

Άντεράκι, ό ίδ.: Σήμερα έφαγα άδερούλλι.

άντερουλλιά ή, άμάρτ. άδερουλλιέα Κύθηρ.

Έκ του ούς. *άντερούλλι.*

Ό σωλήν του *ναργιλέ* (ώς όμοιάζων προς έντερον): *Μιά άδερουλλιέα 'ς τό στόμα άπ' τό πουρνό ως τό βράδυ.*

άντεροφουσκιάζω άμάρτ. άντεροφουσκιάζω Σίφν.

Έκ του ούς. *άντερο* και του ρ. **φουσκιάζω* < *φούσκα.*

Έξοργίζομαι. Συνών. *άντεροφουσκίζομαι.*

άντεροφουσκίζομαι Κίμωλ. Σίφν.

Έκ του ούς. *άντερο* και του ρ. **φουσκίζομαι* < *φούσκα.*

Άντεροφουσκιάζω, ό ίδ., ένθ' άν.: Άντεροφουσκίστηκα! Κίμωλ.

άντεροχτύπημα τό, άμάρτ. άδερουχτύπημα Κρήτ.

Έκ τών ούς. *άντερο* και *χτύπημα.*

Τρόμος, φόβος, άγωνία. Συνών. *άντεροχτύπησι, καρδιοχτύπι.*

άντεροχτύπησι ή, άμάρτ. άδερουχτύπησι Κρήτ.

Έκ του ρ. *άντεροχτυπώ.*

Άντεροχτύπημα, ό ίδ.: Αυτός έχει άδερουχτύπησι νά ιδη τον δεινα.

άντεροχτυπώ άμάρτ. άδερουχτυπώ Κρήτ.

Έκ του ούς. *άντερο* και του ρ. *χτυπώ.*

Έξ αίφνιδίου φόβου έχω παλμούς της καρδιάς.

άντεροχύνω άμάρτ. άδιρουχύνου Θράκ. (Μάδυτ.) Λέσβ. Μέσ. *άδερουχύνομαι* Κρήτ.

Έκ του ούς. *άντερο* και του ρ. *χύνω.*

1) Πλήττων έξάγω τά έντερα Θράκ. (Μάδυτ.) Λέσβ.: *Τον άδιροχ'σι* Λέσβ. || Φρ. *Νά τον διω άδιρουχ'μένου!* (άρά) Μάδυτ.

β) Μέσ. έχω άκατάσχετον εύκοιλιότητα Κρήτ.: *Άδερουχύθηκε ό δεινα.* 2) Μέσ. μεταφ. λυπούμαι σφόδρα Λέσβ.: *Άδιρουχύνουμι νά βλέπου τά δέδρα άπότ'στα.*

άντέρωμα τό, Στερελλ. (*Αμφ.) *άντέρουμα* Ήπ. (Χουλιαρ.) Στερελλ. (Αίτωλ.) *ντέρωμα* Πελοπν. (Τριφυλ.)

Έκ του ρ. *άντερόνομαι.*

Έκτασις μετ' έντάσεως τών μελών του σώματος κατά την άφύπνισιν ή ένεκα καταστάσεως νοσηράς ένθ' άν.: *Μ' είχαν πιάσ' κάτ' αντιρόματα σήμερα!* Αίτωλ. Συνών. *ιδ. έν λ. άνακλαδητό.*

άντερωμάρα ή, Στερελλ. (*Αμφ.) *αντιουμάρα* Στερελλ. (Αίτωλ. Άρτοτ.) *άδιουμάρα* Λέσβ. Σάμ. *ντιουμάρα* Στερελλ. (Αίτωλ.)

Έκ του ούς. *άντέρωμα* και της παραγωγικής καταλ. -άρα.

1) Τό νά έκτείνη τις συχνά μετ' έντάσεως τά μέλη του σώματος δι' άδιαθεσίαν ή νοηρότητα Λέσβ. Στερελλ. (Αίτωλ. *Αμφ. Άρτοτ.): *Είχε μιá άντερωμάρα άνυπόφορη* *Αμφ. *Έχου νιά αντιουμάρα, μι πέθανι, θά θιρομαθώ* Αίτωλ. *Μ' έπιασι νιά ντιουμάρα τρανή, μι πιριμέν' θέρομ!* αυτόθ. 2) Άδιαθεσία Σάμ.

άντερόνομαι Στερελλ. (*Αμφ.) *αντιρόνομι* Ήπ. (Χουλιαρ.) Στερελλ. (Αίτωλ. Καλοσκοπ.) *άδιρόνομι* Σάμ. *ντερόνομαι* Πελοπν. (Μεσσ. Τριφυλ.) *ντιρόνομι* Στερελλ. (Άρτοτ.) *δερώνομαι* Πελοπν. (Οίν.)

Πιθανώς έκ του ούς. *άντερο.*

Έκτείνω τά μέλη του σώματος μετ' έντάσεως ένεκα νοσηράς καταστάσεως ή άτονίας ένθ' άν.: *Ούλο άντερόνομαι σήμερα και δέν ξέρω τί έχω* *Αμφ. *Μην ντιρόνοι, θά κουπη τίποντα μέσα σου* Άρτοτ. *Αντιρόνοι, γλέπον, θά θιρομάθηκις* Αίτωλ. *Αντιρόνι του πιδι, θά θιρομαθη* αυτόθ. Συνών. *ιδ. έν λ. άνακλαδίζω* Π.

άντερωσιά ή, Στερελλ. (*Αμφ.) — Λεξ. Μ. Έγκυκλ. Δημητρ.

Έκ του ούς. **άντέρωσι.*

Τό σύνολον τών έντέρων, τά σπλάχνα έν γένει του σφαγίου. Συνών. *άντεριά, άντερικό.*

άντεσιά ή, άμάρτ. *άδεσιά* Κεφαλλ.

Έκ του ρ. *άντένω.*

Περιπλοκή τών ένδυμάτων εις έμπόδιόν τι: *Καλή άδεσιά έπηρες!* Συνών. *άντέσιμο 2, μπλέξιμο.*

άντέσιμο τό, Λεξ. Δημητρ. *ντέσιμο* Λεξ. Δημητρ. *ντέσιμον* Ήπ. (Ζαγόρ. κ. ά.) Στερελλ. (Εύρυταν.)

Έκ του ρ. *άντένω.*

1) Συντυχία Λεξ. Δημητρ.: *Καλό ντέσιμο* (εύχή προς αγάμους). Συνών. *άντεμα 1.* 2) *Άντεσιά, ό ίδ.,* Ήπ. (Ζαγόρ. κ. ά.) 3) Κακόν συναπάντημα δαιμονίων Στερελλ. (Εύρυταν.): *Ίγώ ειμ' άπου ντέσιμον π' δέν άκούον* Εύρυταν. Συνών. *άντεμα 3.*

άντέτι τό, σύννηθ. *άντέτ'* Ήπ. (Ζαγόρ.) Θράκ. (*Αδριανούπ.) Στερελλ. (Αίτωλ.) *άτέτι* Κρήτ. κ. ά. *άδέτ'* Ίμβρ.

